

fram for partiet

juni 1975

Diskusjonsblad for Oslo

**RØD
VALGALLIANSE**

av AKP(m-l) og uavhengige sosialister



**FOR EN
REVOLUSJONÆR
ARBEIDERPOLITIKK
VED HØSTENS VALG**

leder:

HAMMERVERKET:

FORTSETT PENGEINNSAMLINGA
- INTENSIVER PROPAGANDAARBEIDET

I forrige nr. av FFP skrev vi at "inntil vi har sikret at et stort nok beløp kommer inn hver uke, er den økonomiske støtten hovedsaken."

I dag kan Hammerverk-folka sjøl opplyse om at de inntil videre klarer seg bra økonomisk. De har også hatt budsjett til å gi ut en del propagandamateriell sjøl. De mener at de vil klare seg gjennom sommeren. Dette er bra, men det bør ikke føre til at vi slapper av i innsamlingsarbeidet.

-For det første går studenter og skoleelever nå ut i ferie, og spesielt Universitetet har gjort store innsatser i innsamlingsarbeidet.

-For det andre vil det virke svekkende på de streikendes kampmoral om den økonomiske støtta avtar.

-For det tredje er innsamlingsarbeidet en utmerket måte å spre propaganda om streiken på.

PROPAGANDAEN ER HOVEDSAK NÅ!

En erfaring vi har fra støttearbeidet hittil, er at mange ikke kjenner til Hammerverk-streika. Den borgerlige pressa med Arbeiderbladet i spissen, boykotter å opplyse om alt som skjer i denne saka. Så og si de eneste opplysningene som kommer ut, kommer fra KK og de streikendes eget propagandamateriell.

Det er lett å skjønne hvorfor det er slik i denne saka. Norsk Hammerverks profitt er overhodet ikke trua så lenge denne streika ikke utvikler seg. Det er allerede andre arbeidere som står og gjør jobbene til de som streiker, og det eneste som i dag kan true trillingene Norsk Hammerverk/LO/DNA, er brei støtte fra andre arbeidsfolk. For å kunne få denne støtta er Hammerverk-arbeiderne avhengig av at vi går i spissen for å spre propaganda om aksjonen. Det er viktig å reise forslag om støtte-er-

klæringer, spesielt i fagbevegelsen, men også overalt ellers hvor det er mulig. Der det er den minste mulighet, bør vi også propagandere for støtteaksjoner.

Vi må sjøl holde oss orientert om hva som skjer i denne saka til enhver tid. Alle de siste nr. av KK harkommet med opplysninger om streika. Og vi må sørge for at propagandamateriellet blir spredd. De streikende sjøl har gitt ut tre nyhetsbulletiner om hva som er skjedd, i tillegg er det laget en hvitbok om streika. De streikende distribuerer sjøl dette materialet, men partikontoret bestiller et stort antall

så alle avdelinger må

holde seg orientert om når nytt materiale foreligger, og hente det.

Vi må propagandere hvordan slike angrep (politiske oppsigelser) har en klar sammenheng med den økonomiske krisa, og ta opp DNA/LO's rolle i dette slik at folk står rusta til å møte de nye angrepa som vil komme. Dersom Hammerverkarbeiderne taper denne saka, er en ny skansetapt i forsvaret av de borgerlig-demokratiske rettighetene, og mulighetene for å sparke alle som forsvarer arbeidernes interesser er åpnet.

Intensiver propaganda-arbeidet!

DANN STREIKESTØTTEKOMITEER

Dannelsen av streikestøttekomiteer har gått treigt. Streikestøttekomiteene er viktige. Monopolkapitalen/DNA/LO og SV har gang etter gang forsøkt å kriminalisere alt støttearbeid ved hjelp av kommunist-he's. For å hindre de i dette bør vi danne så breie støttekomiteer som mulig. Grunnplans-SV-ere har også gått med i disse komiteene, bl.a. på Universitetet. Det er opplagt at SV-toppen ikke kan angripe streikestøttekomiteene uten å avsløre seg sjøl både overfor medlemmene av disse komiteer, og

overfor de streikende som sjøl ønsker at det blir oppretta streikestøtte-komiteer. Uorganiserte som deltar aktivt i streike-støttekomiteene vil dessuten få en skole i hvem som er folkets fiender, og hvem som er folkets venner.

»GJENREIS FAGBEVEGELSENS KAMPKRAFT!«

Forbundsledelsen i Jern og Met. har vedtatt å støtte en rettsak for den ene personen som først ble oppsagt. De har stillt som betingelse at man i rettsaken bruker jurister fra LO's juridiske kontor. Dessuten vil de overhodet ikke ha noen befattning med de som gikk ut i solidaritetsstreik med den oppsagte. De har klart sagt at de anser streiken som ulovlig. Det er ennå ikke helt klart om Hammerverk-arbeiderne vil gå med på betingelsene om bruk av LO's juridiske kontor. Realitetene i dette er at mens vanlig privatpraktiserende jurister klart har uttalt at de anser oppsigelsen som juridisk ugyldig, har LO-toppen gang etter gang tatt stilling for bedriftsledelsen og mot arbeiderne. Distriksssekretæren i Jern og met. har blant annet hevdet at han mener at oppsigelsen er saklig. En rettsak med LO's juridiske kontor som forsvarere vil da bli

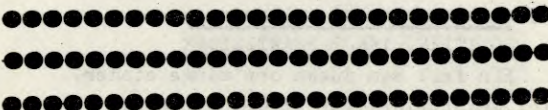
en tilsynelatende støtte, som i realiteten vil være en sabotasje av Hammerverkarbeidernes forsvar. Om de nå godtar denne betingelsen er det viktigere enn noen gang og reise massekampen både før og under rettsaken for å presse sjøl LO's jurister til å forsvare arbeidernes interesser.

Det vil i alle tilfelle bli to rettsaker. En for han som ble oppsagt først, og en for de som ble oppsagt fordi de gikk til solidaritetsaksjon.

Dette er en typisk sak i kampen om å gjenreise fagbevegelsens kampkraft. Vi må fremme denne saken i alle de fagforeningene vi kan, sjøl der hvor det på nåværende tidspunkt ikke vil være mulig å få støtte, og vi må bruke alle muligheter til å spre propaganda om hva det er denne saken virkelig gjelder. På fagforeningsmøter og i medlemsblader, ved innsamlingslister og løpeseddelutdelinger, og sist men ikke minst, ved salg av KK.

PORTSETT PENGEINNSAMLINGENE

INTENSIVER PROPAGANDAEN



DEMONSTRASJONER... forts fra s. 18
forlot Youngstorget før møtet var ferdig 1.mai, uttrykker de samme ideene. Hvis regnværet var grunnen, fortjener vi virkelig skjellsordet "solsskinnskommunister".

Demonstrasjoner er også i en viss forstand en skole i revolusjon. Vi har avvist den fredelige vegen til sosialismen. Det betyr at sosialismen må gjennomføres av en væpna arbeiderklasse som kjemper i gatene og i skauen. Revolusjon står ikke på dagsorden. Men militante, aktive, kraftfulle gatedemonstrasjoner er en måte å skolere oss sjøl og andre i en holdning som er forutsetning for revolusjonen. Jeg mener den slappe holdninga til demostrasjoner må sees som et uttrykk også for borgerlig, pasifistisk ideologi.

Forts. s. 17



● KOMMUNEVALGET

RØD VALGALLIANSE i Oslo er komen ut av startfasen. Dei aller fleste har laga RV-komite, og aksjonsveka har tydd den første breie, eksterne markeringa av alliansen, det første slaget i krigen mot borgarskapet sin freistnad på å teie i hel det revolusjonære alternativet ved valet i haust.

Grunnlaget for eit godt arbeid vidare er lagt. No gjeld det å utvikle arbeidet vidare og å utvikle fronten til ei så omfattande politisk rørsle som mogeleg. For oss er valkampen på ei side framhaldet av det arbeidet vi har drive, på den andre ein kampanje for å utvide og auke skarane av folk som stør den revolusjonære politikken i Noreg. Vi skal føre "kamp om sjeler" - og det gjev perspektiv på valkampen.

POLITIKK, IKKJE PRAKTISISME

Ein feil som dukka opp mange stader i l.maiarbeidet var at dei politiske diskusjonane ikkje fekk den plass og den vekten dei skulle ha. Dette ga seg ofte utslag i praktisisme - tekniske møte, fordeling av praktiske oppgåver, o.l. Ein annan tendens: ein tok ikkje politisk kamp for å høgje fronten sitt politiske nivå og vart stående med berre brøkravparolar og lite eller ingen ting på DNA, sosialimperialismen og sosialismen (det var liksom sentralt som skulle "ta seg av" på hovedparolene). Utan at ein får fram i dagen dei politiske motseiingane kan det ikkje bli noko blømande liv i diskusjonane.

Dette er fårer som vi må unngå i tida som kjem. Først og fremst må RV pregast av politiske diskusjonar, i komitear og valgkampgrupper, i "munn-til-munn"-agitasjonen.

Vi har drøfta kvifor det er rett å stille til val. vi har studert tilhøvet mellom strategiske liner og dagskrav, men kva med dei uavhengige? Ofte er dette nye tankar for dei- og det må vi diskutere med dei.

Dessutan: når vi går ut og driv valkamp mellom massane, utanfor dei nærmaste sympatisørane våre, vil vi straks bli konfrontert med eit utal av spørsmål som vi skal lære oss å svare godt på. Døme: kva tyder det at vi vil føre demonstrasjonspolitikk i bystyret? Kvifor kjører vi så mykje på revolusjonære saker når valet "berre gjeld bystyret", og mangt anna. Det blir viktig at valkampgruppene legg opp til diskusjonar på slike konkrete spørsmål som aktivistane møter i "felten".

Eit tredje punkt: konkret kva er det som er galt i DNA og SV sine program, og kvifor er det gale? Kva er innhaldet i Høgre og DNA sin kranjel om "eigedom retten", kva ligg bak? Slike spørsmål lærer aktivistane å analysere dei borgarlege programma og set dei i stand til å argumentere mot dei.

Eit fjerde: det er økonomisk krise, med harde innstrammingar frå kapital og stat. Kva er karakteren av denne krisa? Kva tyder ho for arbeidsfolk?

Slike saker kan vere emne for diskusjonsopplegg i komiteane og valkampgruppene. Det er viktig at vi alle tar del og gjer diskusjonane levande og kvasse, slik at vi rustar heile RV til den kampen som vi fører. Punkta her er meint som idear, og fleire vil kome frå Oslo RV. Lokal-RVane bør ta tak i det som er aktuelt ut frå dei motseiingane dei møter i praktisk valkamp.

LEGG GODE PLANAR

Etter at RV-komitear er dana (med alle som løyser medlemskap er medlem, anten dei er aktive eller passive), etter at komiteane har vald styre og - dersom det gjeld store nok komitear - folk er delt inn i valkampgrupper som skal jobbe tett saman, må målmedvite arbeid på planar leggjast. Dei må fylle desse kriteria:

- Aktivisering. Helst må alle få sine konkrete oppgåver i RV. Det er heilt grunnleggjande at alle driv praksis i valkampen. Sjelvsagt, men sant.

- Sentralisme. Komitear og grupper må ha ei leiing som driv fram arbeidet, kontrollerer resultatene med jamne mellomrom, og som held kontakten med RV sentralt i Oslo. Medlemskorta er ein svært konkret målestokk på kor langt vi er komne. Økonomien er ei politisk sak som òg er ein gradmålar på arbeidet og på entusiasmen.

- Nye ringar. Aktiviteten i RV-gruppene må ta sikte på å nå nye folk heile tida, ikkje lukke seg i seg sjølv. Idear om å "konsolidere dei vi har" plar dukke opp, og med nokon rett, men dei må ikkje få lov til å dominere arbeidet.

LOKAL AKTIVITET FRAMOVER

Her er nokre retningslinjer:

JUNI: konsolidering og utvikling av komiteen. Kollektive diskusjonar om røynslene på aksjonsveke, på Oslo-programmet. Stands og døraksjonar. Lokale konfrontasjonsmøte.

NB: fagforeningar, klubbar, skular og soldatleirar arrangerer ofte ymse former for valmøte. Sist val benytta vi oss ikkje av slike møte så mykje vi burde. Borgarskapet er ikkje interessert i å sleppe oss til, og det kan koste kamp å verte med. Men kamp skal vi ta. Alle RV-aktivistar må sjekke om det er sjansar på sin stad.

Vi må rekne med at sosialdemokratane freistar boikotte konfrontasjonsmøte som

vi arrangerer. Dei får mykje hardare for å vri seg unna dersom det t.d. er leieboerforeninga, kvinnefronten, e.l. som inviterer til møte.

I juni må også ferietida planleggjast, både for at dei som reiser "tar med seg RV dit dei fer", og for å sikre at dei som er att held koken.

JULI: først i månaden legg vi opp til større aksjonar på bedrifter som skal stenge i ferien, pendlarbrakker, o.l.

I RV-grupper flest vil det vere mogeleg med eit sommarkjør. Det er heilt urett at det ikkje er folk i Oslo i juli, og dei som er her venkjer ikkje berre på bading. Tvert om er mange svært opne for kontakt og for politikk. Men formene kan tilpassast tida: helgeutflukt til ei hytte, grillfest med politikk i hagen (for dei som har slikt), osv.

AUGUST: avtal første møte etter ferien alt i juni, og legg det så tidleg i august som råd, uansett om ikkje alle er attende. Medlemskortsal, døraksjonar og stands blir framleis hovedaktivitet eksternt. Politiske diskusjonar og oppsett av målsettingar innad.

Saurten tar til 19. august, og frå 25/8 - 1/9 har vi aksjonsveke, då alle ressursar skal settest inn.

ALT FAR IDEAR

Kulturen er viktig. La han bløme i gruppene. Still oppgåver til folk: la ei vise om klassesamarbeidet til DNA/RV i fagforeninga, skriv og spel ein sketsj om erfaringane frå valkampen lokalt. Osb.

Økonomien kan brukast til å "bryte opp" møta. Sjere dei meir avvekslande - sjå artikkelen om økonomi.

SENTRALT OPPLÈGG FOR SUMAREN

Allmannamøte: 17/6. 1/7. 5/8.

19/8 og 2/9.

17/6 blir det endelige nominasjonsmøtet. vedtak om oslo-progr.

1/7 blir målretta på ferieaktiviteten.

19/8 blir eit "vitaminmøte" for innspurten.

Allmannamøta blir det viktigaste kontaktleddet mellom RV/Oslo og dei lokale komiteane. Sørg derfor for at alle komitear vert representerte der.

Stands (sentralt) - torsdag og laurdag i juni, torsdag i juli, torsdag og laurdag i august (til 25/8). Etter den dagen: to daglege stands.

Aksjonsveker: 1-4/7: målretta på pendlarar.

25/8 - 1/9: Storaksjon.

Konfrontasjonsmøte: vi vil arrangere eit i FH 29/8.

Demonstrasjonar: det vert lagt planar for 21/8 - mot sosialimperialismen og for sosialismen.

11/9 - for Chiles kamp mot fascismen. Meir om dette seinare.

ER DET NOKON VITS MED MASSESPREIING?

RV nyttar hovudmetoden "munn-til-munn", men skal òg drive massespreiing av revolusjonært materiale. Sume har lagt planar der dei har kutta ut massespreiinga. "Vi har dårlege erfaringar med å spreie aviser i mengder, det gjev ikkje resultat." seier dei.

Er dette rett? Nei, meiner eg, det ei gal line for arbeidet. Kvifor?

1. Borgarskapet si line for valet er å "skvise oss ut" (sendetida i radio/TV, lov om spørregrense for statstilskot - seinare og for representasjon?). Der- som vi berre driv munn-til-munn og ikkje arbeider for å spreie den stilla som borgarskapet vil ha oss inn i. spelar vi rett i fanget på borgarane. Vi blir ei undergrunns-sekt som arbeidsfolk ikkje eingong får høve til å tenke på å stø. "Arbeidarpartia" vil være DNA og SV, og arbeidsfolk kan velje mellom dei.

2. Tenkinga attom viser lita tiltru til at andre enn vi sjøl og våre næraste vener kan skjone politikken vår. I tillegg undervurderer ein den prosessen som skal til før folk får tillit til politikken vår.

Dette er to (av fleire) gode grunnar for at vi må korrigere idear om at massespreiing er til lita nytte.

F

ØKONOMI

FAST GREP OM VALEKAMPINNSAMLINGA!

Økonomikampanja for RV er i god gang. Vi greide målsettinga for 1. etappe, selv om det for Oslos vedkommende var med snau margin. Innsatsen er også skeivt fordelt: mens 2 avdelinger allerede har passert målet for 2. etappe til 17. mai, er det et par som ikke har fått ut fingeren ennå. Men hovedtyngden ligger like over eller like under 1. etappes målsetting.

Denne første etappen kom i gang før de fleste hadde starta valgkampgrupper og var i hovedsak en mobilisering blant partimedlemmene. 2. og 3. etappe vil få en annen karakter og kreve mye mer arbeid, plan og diskusjoner. I 1. etappe merka vi at vi "var i siget" med økonomikampanjer. Få motsigelser dukka opp. Men vi har diskutert økonomikampanjer før. Det har på langt nær alle medlemmene og sympatisørene av RV. Vi må stole på egne krefter, men det er

også vår plikt å forklare dette viktige prinsippet for massene.

Noen synes det er heller pinlig å måtte spørre massene om penger, særlig å ta diskusjon og kamp med folk dersom de nøler med å gi. Hvilke ideer ligger bak slik tilbakeholdenhet? Er det på grunn at vi er høflige? - At vi ikke vil trenge oss inn på folks private anliggender? At vi ikke liker å tigge? - Hva er det i så fall vi tigger til?

For å sette det på spissen: er det ikke så at partimedlemmer og uavhengige er likeverdige medlemmer av RV? Er det ikke da også sann at alle RV-medlemmer bærer ansvaret for økonomien? Eller har vi ikke tillit til at andre enn partimedlemmer skjønner viktigheten av økonomisk arbeid?

Nei, kamerater, la oss ta grundig på økonomidiskusjonen i RV-gruppene. Mobiliser massene på en sjalberga valgkamp.

FASTE BIDRAG ELLER SKIPPERTAK?

Den beste måten å sikre økonomien på er at alle medlemmer og sympatiserer av RV binder seg til å betale et fast ukentlig beløp fram til valget. Dette gjør at vi lettere kan planlegge og få oversikt, og vi unngår å måtte ty til krisetiltak rett under valget. Det gjør også at folk blir i stand til å betale mer totalt. Og det holder spørsmålet om økonomien aktuelt i hele valgkampen.

SENTRALISME!

Faste innbetalinger krever faste rutiner og sterk sentralisme. Det er mye lettere å gi dersom det kan gjøres på en enkel måte. Å få en postgiroblokk og fly på posthuset hver uke er for tungvint for de fleste. Erfaring viser at slike spredte opplegg ikke gir resultater.

Derfor må det velges en økonomiansvarlig i hver gruppe som hele tida har grep om planer og oversikt over innbetalinger. Men la ikke kassereren fly to ganger etter ukebeløpet - ha alltid penger med på møter. Legg planer for den private økonomien der RV

er innregna. Ligg gjerne på forskudd.

INNSAMLINGER OG UTLODNINGER

I tillegg til de faste bidragene, skal det samles inn penger på alle slags RV-møter, - evt. ved utlodninger o.l. Dersom disse "mange bekker



små" tørker inn betyr det mye for RV totalt. Dessuten får en tatt opp økonomien og politikken på den. I tillegg er f.eks. utlodninger et humørfyllt innslag på møtet. Noen har gjort det så enkelt som dette - med godt resultat: man loddet ut et par påleggspliser, med revolusjonær agitasjon for at folk måtte kjøpe lodd. De innbrakte over 150 kr. i en forsamling på 25. Vinnerne fikk også i "premie" å skaffe gode utlodningsobjekter til neste møte.

SEND INN PENGENE STRAKS!

Etter hvert som pengene kommer inn, send dem til kassafondet. Ikke vent til alle har gitt sitt bidrag. Det er nå vi trykker aviser og setter i gang den lokale valgkampen for alvor. Det er nå det økonomiske grunnlaget for RV må skapes.

Målsettinge fram til 1. juli er 225.000 på landsbasis. Men hvorfor vente til i siste liten med å sikre avdelingas målsetting?

MÅLSETTINGER - PLIKTLØP ELLER

POLITISKE UTFORDRINGER?

En god økonomi er nødvendig for å få ut materiell og drive valgkamp. Men begrense ikke økonomiarbeidet til en slags dyd av nødvendighet, en plikt som vi nå en gang må klare. Hvordan vi tenker på økonomi er en politisk sak. Det er stor forskjell på det å

pliktskyldigst klare "sin del", og det å kaste inn sin energi på å få mest mulig ut av denne anledningen til å drive revolusjonær agitasjon i Norge.

Derfor: still dere djervere målsettinger i kampanja, og vær ikke fornøyd om dere klarer å fylle den minimumskvoten avdelingene er blitt tildelt. Sats på å overoppfylle den!

POLITIKK OG ØKONOMI - HAND I HAND

Vi skal knytte mange nye folk til oss i valgkampen, og mange skal for første gang få kjennskap til politiken vår. I radio og TV får vi knapt noen usle minutters sendetid. Plattformene våre, valgavisene våre, løpesedlene og plakatenes våre er måter vi

får kontakt med folk på, og alt det koster penger. Vi skjuler dette for oss sjøl og massene dersom vi ikke hele tida lar det politiske og det økonomiske arbeidet gå hand i hand.

En annen viktig sak er at økonomiske bidrag fra massene til valgkampen også er en politisk støtte. Og det er en støtte som binder dem nærmere og i mer forpliktende forhold til politikken vår.

Økonomiansv. i DS



KK-SALG, forts. fra s.15

ideologi: At klassekampen ikke bestemmes av f.eks. Hamnerverkarbeidernes eller Vålerarbeidernes kamp, men av våre egne subjektive behov.

MEN VI KAN RETTE OPP DETTE !

For det eneste kommunistiske partiet i Norge er sunt, og viser gang på gang at det er sitt klassekampansvar modent.

Og, kamerater: Det er et faktum at Hamnerverkarbeiderne fortsatt står i kamp. Avisa kan hjelpe dem mye, hvis den bare når ut til klassen for øvrig. En masse viktig stoff om sommerleirene skal ut: Om den økonomiske krisa, tariffoppgjøret 1976, om de borgerlige arbeiderpartiene, om den internasjonale situasjonen - om krigstrusselen. Landet rundt meldes det om oppsigelser, permitteringer, nedlegginger osv.

Kampen mot krisa kan ikke ta en langstrakt ferie! Arbeidere i kamp

sier ofte: "Kan dere ikke skrive i avisa om saka vår? For da veit vi at vi får støtte rundt om fra landet".

Sånn var det i Våler-saka, sånn blir det gang på gang framover.

Bra!! Så la oss ikke svikte de arbeidsfolka som så intenst har bruk for avisa. Å reise et sånt krav er ikke å løfte en moraliserende pekefinger. Det er å peke på det ansvar kommunister har overfor klassen.

Kamerater! SV-avisene og planene for fellesavis ligger i kvase. La os ta enda flere skritt forbi dem også i sommer!

Opp med løssalget! Ansvarlige i laga: Kast bagasjen, still mål, driv fram løssalget:

Det vil også gi en god start for det som snart skal komme: Utvidelse av KLASSEKAMPEN !

Kameratslig hilsen
KK-red.

våler-kvinnenes kamp

— en kamp for hele
arbeiderklassen !



Kampen ved Våler fortsetter

Forhandlingsmøtet mellom LO/NAF vedtok i hovedsak å følge ansiennitetsprinsippet ved oppsigelsene av de 23 arbeiderne ved Våler Skurlag. Resultat - 7 menn skal gå - i stedet for de 7 kvinnene!

Fra 21/5 innførte bedrifts og klubbledelsen 14 dagers "arbeidsro" for å ta stilling til LO/NAF-vedtaket.

Når dette leses vil resultatet være kjent gjennom dagspressen. Sammenhengligheten taler for at vedtaket blir gjennomført nå, at en venter med nye angrep til det igjen er "ro og stillhet" rundt bedriften. Men vi vet også at det gjøres forsøk på å presse enkelte av de 7 kvinnene til å trekke seg. Kampen mot kvinnene kan også skjerpe seg når navnene på de 7 mannfolka som må gå blir kjent.

Derfor må alle følge med og være beredt til å gå til støtteaksjoner dersom utviklinga ved Skurlaget krever det. dersom de 7 kvinnene ikke får fortsette i jobben. Støtten må komme

i form av støtteuttalelser, fra fagforeninger, lokale Kvinnefrontgrupper og andre organisasjoner, og må sendes oppover raskt.

Kravet Våler-kvinnene har stilt, har hele tiden vært at ingen av arbeiderne skal sies opp, men bedriftsledelsen og klubbformann Bekkeli har hele tiden gått inn for - ved hjelp av kvinnekriminering - å sette kvinner og menn opp mot hverandre, for å dekke over kjerna i saken: at 23 arbeidere blir sparket fra jobben

Vålerkvinnene har stått og står i spissen for en kamp som gjelder kvinnes rett til arbeid og alle arbeidsfolks rett til trygge arbeidsplasser, mot at kapitalen og deres samarbeidspartnere skal få herje med arbeidsfolk og de verdien de skaper.

Send støtte til: Sigrunn B. [redacted]
2293 Braskereidfoss.

Guri.

SOMMER - LEIR



Meld dere på straks!

Det er noen avdelinger som omtrent ikke har diskutert sommerleir. Nå er det juni, ca. 1 mnd. igjen før leirene begynner. Hvordan skal dere få skikkelig grep om sympatisørene, få dem med på leir, hvis dere ikke sjøl har diskutert betydninga av sommerleir og at flest mulig drar? Kast bagasjen, SETT I GANG NÅ! Lag målsetting for laget og for hvor mange uavhengige som bør på leir.

For de folka som jobber med å organisere sommerleirene betyr seine påmeldinger at de får kortere tid til å finne folk til det forskjellige oppgavene, og det betyr igjen at disse folka får kort varsel, - kanskje ikke beskjed i det hele tatt før de kommer til leiren, om hva slags oppgaver de skal ha.

Derfor er seine påmeldinger en sabotering av arbeidet for å få bra planlagte sommerleire! Meld dere på straks.

På innmeldingskjemaet står det ingen rubrikker om hva folk kan tenke seg å jobbe med på leiren. Jobbinga går mye lettere når folk får gjøre

det de har lyst til og veit dette på forhånd.

Derfor: ALLE skriver på innmeldingsblanketten hva de vil gjøre. Det vi spesielt trenger mange folk til er barnarbeidet og helsearbeidet.

Hver avd. bør kunne skaffe 1-2 personer (medlemmer!) som kan jobbe med barn. Disse vil passe barna mens gruppediskusjonene og innledningene blir holdt, så de må ha sine egne gr.disk. etterpå. Dette betyr at barneansvarlige ikke får samme mulighet for å velge seminarer o.l. Derfor anbefaler vi ikke sympatisører til å være med i dette arbeidet. Men det er andre områder hvor de bør oppfordres til å være med: helsearbeid, kultur, idrett, f.eks. La ei liste gå rundt på avd.møte, slik at alle får satt opp hva de vil gjøre, også de som allerede har meldt seg på.

ARBEID FOR SKIKKELIGE, PLANLAGTE SOMMERLEIRE - MELD DERE PÅ STRAKS OG SKRIV HVA DERE VIL JOBBE MED PÅ LEIRENE!

Hvordan går det med målsettingene?

Sympatisørene er viktig å få med på leir fordi vi veit at de politiske diskusjonene og det kollektive livet der er avgjørende for dem om de skal bli partimedlemmer. Sommerleirene er en fin skole i demokratisk sentralisme som både vi sjøl og våre venner rundt oss trenger.

Hvordan går det med sympatisørene våre - blir de tatt vare på? Alle i avd. har kollektivt ansvar for at sympatisørene kommer med, at de får skikkelige diskusjoner.

Erfaringer som er gjort med symp-

atisørene i sommerleirmobiliseringa er at redselen for å dra aleine ofte er hindringa. For å sikre at disse kommer på leir, hadde det beste vært at alle i avd. pluss omland, dro på samme leir. Dette lar seg ikke praktisk ordne for alle. Men vi må sikre at hver sympatisør har minst en de kjenner på leiren.

TA ET SKIKKELIG GREP OM SYMPATISØRENE.

FRISK OPP I MÅLSETTINGA som ble satt for noen uker sida. Hva er gjort, hva er ikke gjort. Hvem tar seg av hvem, osv.



ferie i utlandet?

Det er noen kamerater som har tenkt seg til utlandet i ferien. - Tenker ikke på de som skal til Albania.

Aha! - tenker noen nå, jeg er imot utenlandsreiser (ferie)! Nei, jeg er ikke imot ferie i utlandet (unntatt å dra til fascistland som Spania, - går ut fra at ingen av oss drar dit eller har vært der der siste somrene!)

I år stiller det seg annerledes - i år er det VALG! Sommerferien skal brukes til aktiv munn til munn-propaganda - her hjemme!

Så kommer argumenter som: "vi skal dra sammen med en gjeng sympere, og vi skal diskutere RV med dem i denne ferien."

Når kamerater drar på ferie med sympere, går jeg ut fra at de kjenner dem en del fra før. Slik at disse folka bør være overbevist om RV før ferien begynner, hvis folk har satt seg skikkelig målsetting i denne valgkampen! (foresten - har dere fått disse folka med på sommerleir?)

Hva med Albania da, tenker noen. De som drar dit får heller ikke drevet valgkamp i 14 dager av ferien. Men her er det ikke snakk om antallet, sjøl om det også er viktig, men den politiske forståelsen av hvor vi trengs. Det er forskjell på å dra til et sosialistisk land som kan lære oss jævla mye, - og å dra på solferie til syden. En del av dere som dette gjelder har kanskje ikke tenkt på dette? Vel, nå får dere det, og resultatet bør bli at dere blir hjemme eller drar til Albania i stedet. Vi skal sjølsagt ha ferie, og den får vi like bra her hjemme!

Sinnataggen.

Om knehøner og sekterisme

Først vil jeg uttrykke glede over et fint 1.maimøte i Chateau Neuf, med skikkelig politikk og mye fin kultur. Uten tvil var det et av de virkelig vellykkede møtene.

Sverre Kr. Maos tale var som vanlig politisk svært bra, blir like glad hver gang over å høre folk legge fram klare og fine analyser og tanker som er preget av å være grundig gjennomarbeidet. En viktig del av vår politikk er å avsløre revisjonistene. Det mener Sverre Kr. også, der er vi enige.

Det jeg vil kritisere er måten han fremmer kritikken på. Den synes jeg er mekanisk. På 1.maimøtet var det en hel del SV-ere som hadde gått i tog med oss, og som vi må regne med er på vei over mot oss. Er det ikke nettopp viktig å nå dem? Blir de åpne for vår politikk ved at S.K. kaller deres talsmenn for "knehøner"? Nei, fordi S.K. altfor ofte slenger ut mekaniske fraser som skal karakterisere SV-politikerne, som vi kan synes er morsomme fordi vi forstår dem. Men det er for lettvinnt å latterliggjøre ei politisk linje uten å komme med skikkelig begrunnelse.

Hva slags midler skal vi ellers bruke for å nå SV-kamerater, om ikke nettopp å avsløre revisjonistene ved å henvise til saken?

Jeg vil påstå at S.K.s stil skaper motsetninger på et fullstendig feil plan, den bidrar til å "personifisere" motsetningene, og dermed tilslører den at motsetningene går mellom to klart forskjellige politiske linjer. Vi risikerer at SV-folka føler seg

personlig "tråkka" på, og at det blir ei viktig hindring for dem å forstå hvorfor vår politikk er riktig.

Sjel mener jeg at S.K.s stil er feil innad også, fordi det er viktig for oss å skjerpe oss i vår holdning til bra SV-folk, og at denne stilen virker sløvende på det politiske innholdet i vår holdning til dem, samtidig som den avslører en arrogant holdning og klar mistillit.

Til slutt vil jeg komme med to sitater fra Maos Skrifter i utvalg:

Fra avsnittet "Bekjemp sjablongmessige skrivelser i partisaker". Lu Hsun: "det er f.eks. også en slags sjablong hvis alt man kan gjøre, er å "slynge ut fornærmelser", "true" eller til og med "felle dom" og bare etterlikne gamle formler og bruke dem ukritisk på alle faktiske forhold, istedenfor spesielt og konkret å bruke formler fra vitenskapen til å tolke de nye fakta og foreteelser som dukker opp hver eneste dag."

Fra avsnittet: "Korriger arbeidsstilen i partiet": Mao:

"Restene av sekterisme må bli fjernet så vel fra partiets ytre som fra dets indre forhold. Grunnen er dette: Vi kan ikke slå fienden bare ved å forene kameratene i hele partiet, vi kan bare slå fienden ved å forene folket i hele landet."

Kameratslig hilsen Siri.

***** svar TIL KAMERAT SIRI : *****

I artikkelen din skriv du at du synest 1.maimøtet i "Chateau Neuf" var bra politisk. Du seier videre at du er samtd i at det er naudsynt å avsløre revisjonistane. Men samtidig kritiserer du meg for "måten" eg gjorde det på. Du skriv i denne samanhangen m.a.:

"På 1.maimøtet var det en del SV-

ere som hadde gått i tog med oss, og som vi må regne med er på vei over mot oss. Er det ikke nettopp viktig å nå dem? Blir de åpnere for vår politikk ved at Sverre Kr. kaller deres talsmenn for "knehøner"? Nei, fordi S.K. altfor ofte slenger ut mekaniske fraser som skal karakterisere SV-politikerne, som vi kan synes er mor-

somme fordi vi forstår dem. Men det er for lettvinnt å latterliggjøre ei politisk linje uten å komme med saklig begrunnelse."

Det er nett dette utgangspunktet for din kritikk som etter mi meining syner at vi har ulikt syn på open og kompromisslaus kamp mot den moderne revisjonismen. Du seier at eg gjorde ein "lettvinnt kritikk" ved å latterliggjøre ei politisk linje uten å komme med saklig begrunnelse."

Saka er den at kritikken din om at eg ikkje grunnga kritikken min av den moderne revisjonismen og dei revisjonistiske leiarane med saklege argument, stemmer ikkje med fakta! I talen min gjorde eg nemleg følgjande:

a) Eg peika på det reaksjonære innhaldet i regjeringstoga til AP/LO-toppen og slo fast at dette var borgarskapet sine l.maitog.

b) Eg peika på at SV over heile landet tok del i desse reaksjonære toga, samstundes som dei søkte å oppretthalde eit radikalt fikenblad overfor dei progressive massane ved å spreie demagogi, arrangere ynkelege egne torgmøte, osv.

c) Eg peika på at l.maispørsmålet hadde drivi SV-leiarane frå krise til krise, og ført til snlid og kaos innad hos dei.

d) Eg peika på at revisjonistane sjelv bar fram reaksjonære parolar, nekta å reise viktige arbeidskrav, nekta å gå mot imperialismen, prata om at "DNA var sosialistisk", skreivt av sosialimperialismen, osv.

e) Eg peika på at SV sin leiar, Berit As, på direkte spørsmål til ei sak som hadde vore "varm" i fleire månader, presterte å seie at "jeg har ennå ikke fått satt meg inn i sakens papirer", i staden for å gje uttrykk for eit klårt, politisk standpunkt. På dette grunnlaget slo eg fast: "Og sånne byråkratar og politiske knehøner tek seg den fridom å kalla seg revolusjonære!"

Eg meiner eg ga ei grundig, sakleg grunngeving for kvifor det var rett å kalla SV sin leiar for ei "politisk knehøne". Eg dokumenterte med andre ord den moderne revisjonismen sin reaksjonære, borgarlege karakter konkretisert med l.mai-saka, samstundes som eg ved å nytte eit gjengs, folkeleg uttrykk karakteriserte den byråkratis-

ke, råtne og forsumpa haldninga til klassekampen SV-leinga står for.

Dette var heilt rett og naudsynt.

Når du kritiserer meg for "forma" kan eg difor ikkje oppfatta dette som anna enn ein kritikk som dekkjer over ein annan tendens, nemleg å "ta lett på revisjonismen."

Argumentet om at hard kritikk av revisjonismen m.a. ved å karakterisere dei moderne revisjonistiske leiarane sin reaksjonære karakter, "støter SV-ere på vei mot oss fra oss", held etter mi meining ikkje vann. Desutan rammar det ikkje min l.maitale. Tvert om tok eg dette spørsmålet opp særskilt. Eg sa mellom anna: (sitat)

"Men SV sin ynkelege opportuniste l.mai har og avdekket ein annan tendens. Mange årlege klassekjmparar i SV har brutt med dei (de revisjonistiske leiarane) l.mai. Dei har nekta å gå i klassesamarbeidstog og slutta opp kring Fagleg l.mai-front. Eg vonar denne tendensen er det fyrste steget til det endelege brotet med revisjonismen frå disse kameratane si side. Vi må hjelpe dei til å skjona at SV-lina i l.maisaka ikkje berre er eit uttrykk for manglunde taktisk og organisatorisk dugleik, men eit uttrykk for ei konsekvent, råtten og borgarleg line."

Eg tok vidare opp døme på dette ved å vise til lina om "fredelig overgang", samarbeidet med sosialdemokratiet, sabotasje av streikekampen, sabotasje av den anti-imperialistiske kampen og støtte til sosialimperialismen, osv.

Eg meiner dette stadfestar at det ikkje er spørsmålet om kor vidt ein skal kalle ein snade for ein snade, eller om ein skal hjelpe progressive SV-arar over på eit revolusjonært standpunkt som er grunnlaget for u-senje mellom Siri og meg. Tvert om gjeld det spørsmålet om kor vidt ein er viljug eller ikkje til hard og djungtgiande kritikk av den moderne revisjonismen, av borgarskapet sine agentar i arbeidarrørsla.

Sverre Kr



Selg



ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE!

KLASSEKAMPEN



Klassekampen er den eneste kommunistiske arbeider-
avisa i landet. Den står sentralt i konsolideringa
av partiet på en riktig politisk linje. Den er vårt
viktigste forum for spredning av agitasjon og propa-
ganda eksternt. Jeg er sikkert ikke alene om å ergre
meg over at opplagstallet på KK nå har stabilisert
seg på 17 000, to-tre tusen ned fra nyttårsnivået.
Og atpå til regner redaksjonen med, -realistisk nok
(ut fra tidligere erfaringer)-, at det vil gå enda mer
ned i sommer. Dette er altfor galt! KK er en kjempegod
avis og det er ingen tvil om at langt fler enn 17 000
er interessert i å lese den. 37 000 kjøpte den 1.mai,
25 000 er sikkert interessert i å lese den hver uke.
Her er det oss det kommer an på. Ikke minst oss i
Oslo som ut i fra vår styrke må dra hovedlasset av
m-l-bevegelsen.

Er det da mulig for oss å snu tendensen, få opp
opplagstallet i stedet for å se at det går ned,
dvs. er det mulig å styrke løssalget av KK, er det
mulig å selge mer KK? Jeg kan svare ubetinget
JA. Her følger beviset og det beviset bør alle ta
som en personlig utfordring:

Fred. 18/4: 1 time og 15 min. på Karl Johan
Resultat: 15 ex solgt og en abonnent vervet.
Fred. 25/4: 45 min. på Karl Johan
Resultat: 12 ex solgt og en abonnent vervet.
Lørdag 3/5: 35 min. utafor Glassmagasinet.
Resultat: 15 ex solgt og ingen abonnent.
Fred. 9/5: 50 min. utafor Glassmagasinet.
Resultat: 10 ex solgt og en abonnent vervet.
Torsd. 15/5: 45 min. på Karl Johan.
Resultat: 10 ex solgt og en abonnent vervet.

Salget forgår bare ved at jeg stiller meg opp
og begynner å rope: "KJØP KLASSEKAMPEN". Ingen
polititillatelse. Mange politimenn har sett meg,
men ingen har sagt noe, så det synes altså ikke

nødvendig. Videre må jeg nevne at ingen må tro
at en ikke kan verve abonnenter uten å ha ver-
vingslister. Det du trenger er bare et papirstykke,
en blyant og en munn som spør alle som kjøper om
de ikke også skal ha et abonnement. Så sender du
inn bestillingen til KK.

Vårt avdelingsstyre fattet nylig vedtak om at alle
medlemmene forpliktes til personlig å selge 5 KK hver
uke. Erfaringene mine viser at dette ikke er noe
stort krav å stille, samtidig som det vil bety en



stor styrking av KK hvis andre avdelinger gjør det
samme.

Konklusjonen er:

TA IMOT UTFORDRINGA DU OGSÅ. SELG KLASSEKAMPEN
HVER UKE.

DET ER FAKTISK HEI R MULIG.

STYRK PARTIPRESSA.

Amund.

KK-salget i Oslo: *****

sirup eller klassekamp ?

Kjære kamerater!

Dette er en appell fra Klassekampens redaksjon, med full støtte fra DS:

Løssalget i distriktet må bli bedre!!

Ganske enkelt.

Den forrige vervekampanjen og økningen av løssalget brakte KK et stort skritt framover. Avisen kom økonomisk i balanse, og dette holdt seg fram til 1.mai. Kort sagt: Egentlig en historisk milepæl for ei avis

- brutto.

Nr. 19 (siste nr. når dette skrives): 957.

Løssalget i landet som helhet går også noe ned, men forholdsvis mindre. Hittil har det ligget nokså stabilt på om lag 4 500 pr. uke.

Hvor mye hadde Oslo før 1.mai?

Nokså jamt 2 000. Det er bra. Salget stabiliserte seg der etter kampanjen, sjøl om mange lag selger elendig (og andre er framskredne eksemplere!). En nedgang på over 1000

(— vi velger det siste !)

som såvissst ikke stoler på statsstøtte!

på så kort tid er alt for mye. Den kan ikke bare skyldes ferier, tilfældigheter o.l.

Etter 1.mai - dels også før - begynte løssalget å dale nedover. At det faller noe, er naturlig fordi studentene i byen flakser av gårde, og et viktig løssalgsområde forsvinner for noen måneder. Men egentlig er dette bare en liten del av forklaringa.

HARDE TALL

For slik har det gått med de fire siste avisene i Oslo: (Tallene gjelder lagas salg, i tillegg kommer sjølsagt Tronsmo o.l.)

Nr. 16: 1129 ut fra distribusjonen.

Nr. 17: 1396.

Nr. 18: 2020. (Dette skyldes 600 ekstra til Vietnammetet

EKSISTERER IKKE KK OM SOMMEREN ?

Vi stiller oss dette spørsmålet - alvorlig. Ikke for å moralisere. Vi spør slik fordi vi tror det fins en idé i hodene på oss alle om at det ikke er så farlig om KK ikke selger like mye om sommeren. En idé om at avslapning er tillatt etter 1.mai, og fram til midten av august.

Tar vi feil, er det bra. Klart: Vi må innse at en viss avslapning (oppløsning) må finne sted om sommeren også i et kommunistisk parti.

Men løssalget rammes urimelig hardt akkurat nå. Så store sesongsvingninger avspeiler småborgerlig

Forts. S. 8

hvilken

veg

går



KAMBODSJA

Imperialismen har i tida etter at Kambodsja blei frigjort gått til harde angrep på landet. Det foregår en internasjonal hets- og bakvaskelseskampanje, leda av USA, og som Sovjet i det stille støtter opp om. Løfter Sovjet en finger

ril? Hvilken taktikk bruker USA og Sovjet for å knuse det nye demokratiet?

Kamerater! Dette veit mange lite om. Møtet er ment som et tilbud til alle som ønsker å vite mer, for å kunne forsvare folkets Kambodsja mot alle ville angrep fra de reaksjonære og fra imperialistene. All erfaring sier at da hjelp-

VENNSKAPSSAMBANDET NORGE-KAMBODSJA

ARRANGERER ÅPENT MØTE I

- SUNDTGÅLEN, SAMFUNNSHUSET, 6.et -

ONSDAG 11. JUNI KL. 19.00.

for å støtte Kambodsja mot USAs angrep, f.eks. da USA bomba Kambodsja for å "straffe" landet fordi landet hadde hevdet sin suverenitet og oppbrakt spionskipet "Mayaguez"?

Hvilken vei går Kambodsja nå? Hva er sannheten bak pressas "skrekkreportasjer" om evakueringa av Phnom Penh?

Hva blei beslutta på det kambodsjanske folkets nasjonalkongress 25 - 27 ap-

er det bare med konkret kunnskap, ikke allment snakk. Det er opp til oss - kommunistene - å reise Kambodsjas sak i Norge. Ingen andre gjør det uten at vi går i spissen.

Derfor oppfordrer vi alle til å gå på møtet, og ta med kamerater fra jobb og skole.

FORTS. NESTE SIDE

● om kollektivt ansvar...

Sted: Storsalen, Chateau Neuf.

Tidspunkt: Om kvelden 1.mai (ca. kl. 01.45).

Festen var slutt, den siste dansen var nettopp avsluttet. Ansvarlig for vaktholdet oppfordret gjennom høytaleranlegget alle de gjenværende til å vise kollektivt ansvar og delta i oppryddingsarbeidet. De aller fleste viste en sunn innstilling og fulgte oppfordringen.

Men ute i trappa satt det en gruppe på fem kamerater. Disse løftet ikke en finger for å hjelpe til med oppryddinga. Undertegnede, som var ansvarlig for vaktholdet og oppryddinga i storsalen på det tidspunktet, kritiserte kameratene kraftig to ganger og oppfordret dem til å vise kollektivt ansvar og delta i arbeidet. Det var også flere andre av de tilstedeværende som tok til ordet og kritiserte dem for sin uansvarlige holdning. -Det svaret vi fikk var noe sånt som: "Vi er så trøtte at nå gidder vi ikke mer" og "vi skal på jobben i morra tidlig". En av dem forsøkte også å fleipe bort kritikken.

-Hvis det var slik at disse kameratene var så trøtte at de ikke orket å gjøre noe, så burde de ha gått hjem mye før (og hvertfall hvis det var slik at de skulle på jobben dagen etter). Forøvrig var de ikke de eneste som var trøtte, -flesteparten av ordensvernet besto av arbeidere som hadde hatt det mer enn strevsomt hele dagen, og mange av dem

skulle også på jobben dagen etter. (Undertegnede hadde f. eks. gått av vaktskifte kl.06.30 om morran 1.mai og ikke sovnet på 40 timer). -Dessuten: jo flere som hjalp til med arbeidet, jo før hadde vi alle kunnet komme oss hjem og i seng!

-Hvis det er slik at disse kameratene var så fulle at de ikke oppfattet alvoret i kritikken, bør de ta opp sitt forhold til alkohol til ny og grundig vurdering. Så fulle bør ikke kamerater være på en så viktig dag! (Forøvrig syntes vi i ordensvernet at de ikke virket særlig fulle).

En slik holdning blant kamerater er i realiteten en liten spire til revisjonisme i partiet vårt. Mao sier bl.a. i sin artikkel "Om Khrusjtsjovs falske kommunisme og de historiske lærdommer verden kan lære av den": "...Kadrene i vårt parti og vår stat er vanlige arbeidere, ikke finere herrer som sitter på folkets rygg. Ved at de tar del i kollektivt produktivt arbeid, opprettholder kadrene til stadighet en omfattende og nær kontakt med det arbeidende folk. Dette er et viktig tiltak av prinsipiell betydning for et sosialistisk system. Det bidrar til å overvinne byråkratisme og forhindrer revisjonisme og dogmatisme".

Jeg ber disse kameratene om å tenke over sin holdning til kollektivt praktisk arbeid, og venters å høre (lese) en skikkelig sjelkritikk i nærmeste framtid.

Kameratslig hilsen

jernarbeider, Oslo.

KAMBODSJA, forts. fra s. 16

Til mobiliseringa:

- Løpeseddel om møtet vil være klar ca. 1 uke før møtet (4/6). Kan hentes på Solkom-kontoret i U 11. Ring på forhånd (60 41 07).

- Forhåndssalg av billetter (kr. 3,-) på Solkomkontoret og hos I.Fronsmo.

- Møtet vil inneholde kulturelle innslag, bl.a. filmen fra Sihanouks besøk i Peking, sang, diktopplesning, o.l.

Kamerater i Vennskapssambandet.

DEMONSTRASJONER... Fra s. 3

Partiet i Oslo må ta et oppgjør med den liberale, parlamentariske og pasifistiske holdninga til demonstrasjoner. Alle avdelinger må føre hard ideologisk kamp med kamerater som skoster og bryter direktiv. DS og avdelinga må ta tiltak for å organisere slagord-roping og talekor og på andre måter gjøre demonstrasjonene fastere og mer militante. La oss vise at vi kommunister har valgt kampens veg!

Mikkel.

demon- strasjoner

og

direktiv

...



På siste avdelingsmøte kom det fram alvorlige motsigelser i synet på demonstrasjoner. Utgangspunktet var at et par kamerater innrømte at de egenrådig bryter direktivene om å gå i bestemte demonstrasjoner, på grunn av vanskeligheter med ungene eller fordi de er "trøtte".

En sånn holdning er uverdigg for kommunister. I første omgang dreier motsigelsen seg om hvilke syn kameratene har på den demokratiske sentralismen. Kamerater som i dag, når oppgavene er enkle og de personlige ofrene er små, bevisst bryter partiets direktiv, har utvikla en ideologi som i en tilspisset situasjon vil bety det åpne forræderi. Avdelinger og medlemmer som tar lett på sånne feil, aksepterer og understøtter en borgerlig og råtten stil.

Men det finnes også en annen motsigelse av stor strategisk betydning. Det gjelder synet på demonstrasjoner overhodet. Gatedemonstrasjoner er en sentral kampform for oss. Vi skiller oss fra de borgerlige, parlamentariske partiene blant annet ved at vi gir politiske demonstrasjoner en sentral plass i arbeidet. Hvorfor? Fordi vi mener all slags framgang bare kan oppnås ved at folk organiserer seg under partiets ledelse og sjøl kjemper for sine krav. Det å få folk til å marsjere i gatene er et

viktig skritt på vegen til å heve trua på egne krefter i folket. De parlamentariske partiene mener at folk skal sitte rolig og passivt støtte et eller annet av de borgerlige partiene. Vi kommunister mener at folk skal reise seg og slåss.

Den anti-imperialistiske kampen, kvinnekampen og ikke minst m-l-bevegelsen har i stor grad utvikla seg og bygd seg opp nettopp gjennom demonstrasjoner. Det var de første demonstrasjonene utafor USA-ambassaden, aksjonen mot Saigon-representantene utafor hotell Continental i -69, demonstrasjonen mot Saigon-konsulatet på Bygdøy i -72, marsjen mot Åkerbergvegen i -69 osv. osv., som bar fram og skolerte den anti-imperialistiske og revolusjonære bevegelse her i byen. Den slappe og liberale holdninga som finnes til demonstrasjoner i dag tyder på at disse lærdommene er ukjente eller har gått i glemmeboka.

Den liberale holdninga kommer til uttrykk både i at kamerater bryter direktiver, i at få går i demonstrasjoner når det ikke er gitt direktiv, og i vår opptreden under demonstrasjonen. Ofte ser demonstrasjonene mer ut som et begravesfølge enn som en kjempende fortropp. Kommunister som sleper seg gjennom gatene og knapt gidder rope slagord, er et ytterst sørgelig syn. At så mange kamerater

Boligdyrtid i nyere bydeler

Bypolitisk utvalg (BPU) arrangerte i vår en boligkonferanse om boligpolitikk og bolig - kamp i nyere bydeler. (Se FFP for mai-s.13).

Hovedvekten ble lagt på boligdyrtida og statens rolle i boligpolitikken med en gjennomgåelse og diskusjon av St.m.76(71-72) - boligmeldinga. Det følgende er en litt forkortet og noe bearbeidet utgave av innledningen på møtet.

I flere år har folk merket at det er blitt stadig dyrere å bo. Til å begynne med ble oppmerksomheten særlig rettet mot de vanskene som folk i nye leiligheter hadde med å klare boutgiftene. Vi fikk begrepet "drabantbyfattigdom", flere og flere måtte søke sosialhjelp, og/eller arbeide dobbelt i de nye boligområdene.

Dette at oppmerksomheten ble konsentrert om de økonomiske problem folk hadde i de nye boligområdene, passet bra for regjeringen som lenge ønsket å legge om boligpolitikken fra alminnelig støtte i form av lav boligrente, til indeksregulerte husleier, utjæmningslån, krisehjelp og bostøtte, eller så - kalt selvfinansiert boligpolitikk som skulle koste monopolene og staten mindre enn det boligpolitikken hittil har gjort. Det er monopolkapitalen som dikterer og styrer samfunnsutviklingen i landet vårt, og staten er et redskap for monopolkapitalen.

Etter 2.verdenskrig måtte staten subsidiere boliger generelt, og det ble også statens oppgave å skaffe nok kapital til boligbygging (derfor ble Husbanken dannet). En regnet med at det var nødvendig å investere noe i vedlikeholdet av arbeidskraften uten at dette ga fortjeneste eller ble betalt tilbake. Lav husbankrente med lang bindings tid og avdragsfrie stønadslån var midlene som ble brukt for å sikre dette.

Skjerpet boligdyrtid.

Nå har staten satt seg som mål at boligbygging skal finansieres av de leiene, renter og avdrag, skatter og avgifter som beboerne må betale. Boligsektoren skal bli selvfinansiert. På den måten hindrer en at boligbygging og istandsetting av gamle boliger må konkurrere med investeringer i bl.a. oljesektoren.

I boligmeldinga velger en å si det på denne måten:

"Det er et hovedproblem for boligpolitikken at det i årene som kommer kan bli vanskelig

innen de grenser som vil gjelde for norsk samfunnsøkonomi å skaffe tilveie utenfor boligsektoren selv, midler for å finansiere et tilstrekkelig antall nye boliger, og det på et grunnlag som gir dem boutgifter som er rimelige nok for husstander med vanlige



inntekter, og samtidig midler til å dekke andre prioriterte boligpolitiske oppgaver. Dette har sammenheng med de sterke krav til økt innsats som nå gjør seg gjeldende på en lang rekke områder, ikke minst innen sosial og helsesektoren. Det vil derfor snarere være et utgangspunkt at de midler som skal nyttes til slike boligpolitiske formål må skaffes tilveie innenfor boligsektoren selv."

Investeringer i boligsektoren gir lang omslagstid for den kapital som investeres, profitten må trekkes ut over en årrekke. Det betyr selvfølgelig at kapitalen heller investeres i sektorer i industrien der en får både raskere og større profitt.

"Solidarisk boligpolitikk"

Endringene i statens boligpolitikk har kommet gradvis og under dekke av at en må lette situasjonen for de som flytter inn i nye områder. De første tiltakene i retning av selvfinansiering på boligsektoren kom med en serie rentehevinger i 1957-66-69 og fjerning av stønadslån i 1966. Så kom bostøtte og utjæmningslån som liksom skulle

lette situasjonen for de nynnflyttede familiene.

For beboerne i den eldre hushankfinansierte boligmassen har denne politikken ført til en kraftig stigning i boutgiftene. I følge OBOS-bladet høsten '74 har en leilighet fra 1954 hatt en husleieøkning på 110% i løpet av de siste 10 årene (fra 152 til 319 kr. pr.mnd), og en leilighet fra 1964 har hatt en husleieøkning på 76% (fra 230 til 404 kr.pr.mnd). På Årvoll økte husleien i fjor med 60 kr. og i år med 15.kr.pr.mnd. OBOS-bladet konkluderer at årsaken er bl.a. økning i avdrag på renter og lån, økt festeavgift, vannavgift, renholdsavgift og økt eiendomsskatt.

Staten er også opptatt av en omfordeling av boligene for å oppnå en bedre utnyttelse. Grunnlaget for å tro det er en boligundersøkelse fra 1967 som viser at:

- det er flere m² pr.person i førkrigsboliger enn i etterkrigsboliger,
- eldre bor romsligere enn yngre,
- barnefamilier bor trangere enn barnløse.

Dette med omfordeling av boligene er faktisk hovedbegrunnelsen for oppheving av husleireguleringen og innføring av bruksverdi vurdering, samt grunnlaget for at en ønsker å velte de stigende utgiftene i boligsektoren over på den eldre boligmassen. Det heter i boligmeldinga at:

"Generelt sett må en også anta at et noe høyere utgiftsnivå i den eldre boligmasse vil ha en gunstig virkning på ressursbruken." Økt boligdyrtid skal altså tvinge arbeidsfolk til å flytte oftere, og det skal liksom være umoralsk for vanlige folk å ha bra boligstandard.

I følge statens målsetting bør de årlige boutgiftene i en ny husbankbolig ikke overstige 20% av årsinntekten i tilsagnsåret for en voksen mannlig industriarbeider.

Hovedproblemet som boligmeldinga skal løse er altså at nye leiligheter nå er så dyre at folk ikke makter å bo uten i beste fall en økende subsidieoverføring fra staten (bostøtte) og evt. sosialhjelp fra kommunen. I OBOS-bladet nr.1-75 opplyses det "med alle forbehold om justeringer" at en 4-roms leilighet vil få innskudd på 54 - 62.000 kr., og husleia på 770-810kr.pr.mnd. boligoppvarming ikke medregnet.

Men med felles anstengelser skal vi alle nå hjelpe staten til å løse dette problemet. Det skal skje ved:

- at de som bor betaler så mye som de greier,
- at gjennomsnittsfamilien senker forbruket til andre formål enn bolig med 10% ("det må være akseptabelt").

Staten slår i boligmeldinga fast at det:

- "- for å stille ressurser til rådighet for prioriterte boligpolitiske oppgaver
- for å bidra til en bedre utnyttelse av den eksisterende boligmasse
- for å bidra til at de gevinster som i alle fall vil oppstå på grunn av prisstigningen blir fordelt og brukt på den for hele samfunnet beste måte.

vil være nødvendig å gjennomføre forskjell-

ige tiltak som har den virkning at boutgiftene i den noe eldre boligmasse går noe opp"

Det er dette sosialdemokratiet kaller for solidarisk boligpolitikk!

De utgiftene som skapes ved at kapitalen investerer og etablerer nye arbeidsplasser der profitten er størst og ikke der folk bor, blir alltid finansiert av de som bor og ikke av de som skaper disse merutgiftene.

Boligmeldinga ble vedtatt enstemmig i Stortinget sommeren 1972.

Statens "virkemidler" gir boligdyrtid".

Så litt om de viktigste økonomiske "virke midlene" i boligpolitikken. Det er nødvendig å sette seg bedre inn i disse når en skal reise kampen mot boligdyrtida i drabantbyene, for husleieøkningene rammer de ulike borettslagene med ulik styrke, til ulik tid.

-Husbankrenta oppjustert til 5½%. Dette rammet nybyggingen med at renten økte ½% (dvs. 10% økte husleia). Samtidig gikk bindings-tiden for en rekke eldre husbanklån ut, og de fikk også hevet renten fra 2½% til 5½%. Bindingstiden for husbanklånene er redusert fra 25 til 5 år. Dette gir mulighet for raskere rentehevinger.

Årlig oppregulering av tilbakebetalingene (renter+avdrag) til husbanken i forhold til 3/4 av økningen i gjennomsnittlig industriarbeiderinntekt. Dette vil i praksis si at husleia blir indeksregulert!

-Utjamningslån. Ved hjelp av såkalte utjamningslån skal beboerne kunne betale mindre avdrag til å begynne med. Dette skal rettes opp ved høyere avdrag etter 7 år. Ordningen er altså ren selvsubsidiering i det staten ikke gir noe tilskudd. De høye boutgiftene i starten blir bare mindre synlige og så får man i stedet en merrente-belastning.

-Refusjon av moms. I 1966 ble det innført refusjon av moms på bygging av nye leiligheter. Stortinget vedtok i 1972 imidlertid å fryse fast satsene for refusjon, og ikke justere for prisstigningen.

-Eiendomsskatten. Tidligere har boligbankene stilt som forutsetning for lånetilsagn at kommunen har garantert fritak fra eiendomsskatt. Denne ordning vil nå falle bort. Meromkostningene vil bli belastet beboerne. Finansrådmannen i Oslo tar i år opp forslag om å oppheve fritak av eiendomsskatt for boliger finansiert av husbanken i tiden 19 57-65. Han regner med en kommunal inntekt på 5,4 mill. hvert år.

- Andre kommunale avgifter. Kommunen har nå anledning til å legge grunnlagsinvesteringene (tomteopparbeidelse-vei-vann-kloakk) direkte til byggeomkostningene og der med husleia.

Likeledes er det gitt mulighet til økninger i både vann- og kloakkavgiftene og festeavgiften (grunnleien).

Kristoffer/BPU
